

חוק השבות (תיקון), תשי"ד — 1954 *

1. בסעיף 2 (ב) לחוק השבות, תשי"ד — 1950¹ —
- (1) בסוף פסקה (2), במקום הנקודה יבוא נקודה-ופסיק ואחריהם המלה "או";
- (2) אחרי פסקה (2) תיווסף פסקה זו:
- "(3) בעל עבר פלילי העלול לסכן את שלום הציבור".
2. בסעיף 2 ובסעיף 5 לחוק, במקום "שר העליה" יבוא "שר הפנים".

תיקון
סעיף 2 (ב)

תיקון סעיפים
5 ו-2

יוסף סרלין
שר הבריאות
ממלא מקום שר הפנים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באב תשי"ד (23 באוגוסט 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 192, תשי"ד, עמ' 88.
¹ ס"ח 51, תשי"ד, עמ' 159.

חוק ההסגרה, תשי"ד — 1954 *

1. לא יוסגר אדם הנמצא בישראל לידי מדינה אחרת אלא לפי חוק זה.
2. מותר להסגיר אדם כאמור, אם —
- (1) בין ישראל ובין המדינה המבקשת להסגירו לידיה (להלן — המדינה המבקשת) קיים הסכם הקובע הדדיות בהסגרת עבריינים;
- (2) והוא נאשם או נתחייב בדין במדינה המבקשת על עבירה שאינה בעלת אופי מדיני ושאינו נעברה בישראל היתה עבירה מן העבירות הכלולות בתוספת לחוק זה (להלן — עבירות הסגרה).
3. הוגשה בקשה מטעם מדינה זרה להסגיר לידיה אדם שנאשם, או שנתחייב בדין באותה מדינה על עבירת הסגרה (להלן — מבוקש), רשאי שר המשפטים להורות, כי המבוקש יובא לפני בית משפט מחוזי כדי לקבוע אם הוא ברה-הסגרה.
4. על סמך הוראה כאמור, יגיש היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו עתירה לבית המשפט המחוזי להכריז על המבוקש שהוא ברה-הסגרה.
5. הוגשה עתירה, יכול בית המשפט, בכל שלב של הדיון, לצוות על מעצרו של המבוקש. תקפו של הצו יהיה עד למתן החלטה באותה עתירה, אם לא ביטלו בית המשפט לפני כן.

אין הסגרה
אלא לפי חוק
זה

יחסי גומלין

בקשת מדינה
זרה

עתירה לבית
המשפט

מעצר לאחר
עתירה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באב תשי"ד (23 באוגוסט 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 166, תשי"ד, עמ' 208.